

NAPREJ!

Vse za napredek slovenskega ljudstva!

dopise in spise na uredništvo. — Lastnik lista: Delavska tiskovna družba v Ljubljani, Dunajska cesta št. 20. — Vse denarne pošiljke je pošiljati na naslov: «Delavska tiskovna družba v Ljubljani, r. z. z o. z.», Dunajska cesta št. 20. — Vse naročnine za celo leto: 2 K 50 vin., za pol leta 1 K 25 vin., v Nemčijo 3 K, v Ameriko 4 K 60 vin. Posamezne številke 8 vin.

Čitateljem!

Prva številka našega lista je že 14 dni v vaših rokah. Danes prihaja druga. Preglejte tudi to. Če Vam bo tudi ta tako povšeči kot prva, ki ste si jo skoro vsi brez izjeme pridržali, potem storite svojo dolžnost napram nam in pošljite naročnino do konca tekočega leta.

Upravištvu je mnogo ležeče na tem, da se mu z denarno nakaznico prijavijo naročniki, da ve vsaj, kako pojde v bodoče. Dobro je namreč vedeti za natančno število, naklade, da se zamore vse potrebno ukreniti.

Komur pa naš list ne ugaja, napiše naj na ovitek: n a z a j. Upamo seveda, da takih ne bo veliko, ker večina uvideva, da je naš list res zelo potreben v današnji dobi.

Torej!...

„Priatelji ljudstva“!

Socialno-demokratski posl. Beer in tovariši so predlagali v proračunskem odseku drž. zbora, naj se postavi v poštni proračun 4,700.000 kron za izboljšanje plač c. kr. poštinih uslužbencev. Predlog sodr. Beera in tov. je bil v odseku odklonjen, seveda ga je predlagatelj vložil kot minornitetni (manjšinski) predlog, o katerem je moral državni zbor 26. junija glasovati.

Predlog je bil odklonjen. Proti predlogu so glasovali ti-le slovenski poslanci:

Demšar, Grafenauer, Fon, Gregorčič, Hočevar, učitelj Jaklič, duhovnik Korošec, Pišek, Ploj, Pogačnik, Povše, Roškar, Štrekelj, Šuklje, Šušteršič in Žitnik.

Drugi so se pa poskrili....

Socialno-dem. posl. sodr. dr. Ellenbogen je predlagal v proračunskem odseku, naj se dovoli 20 milijonov kron za izboljšanje plač železničarjev. Ker je bil v odseku predlog odklonjen, prišel je na glasovanje kot manjšinski predlog v seji drž. zbora dne 26. junija. Predlog je bil odklonjen!

Proti njemu so glasovali ti-le slovenski poslanci:

Demšar, Fon, Grafenauer, Gostinčar, Gregorčič, Hočevar, Jaklič, Korošec, Ploj, Pogačnik, Povše, Pišek, Roškar, Štrekelj, Šuklje, Šušteršič in Žitnik.

Soc.-dem. poslanci (sodr. dr. Ellenbogen in tov.) so predlagali, naj se sladkorni davek zniža iz 38 kron na 30 kron, tako da se bo cena sladkorja znižala za 8 vin. na kilogramu. Na konec proračunske debate je prišlo do glasovanja. Proti predlogu, torej proti znižanju cukra, so glasovali sledeči slovenski poslanci:

Benkovič, Demšar, Fon, Gostinčar, Grafenauer, Hočevnar, Hribar, Jaklič, Korošec, Krek, Ploj, Pišek, Pogačnik, Povše, Roškar, Štrekelj, Šuklje, Šušteršič in Žitnik.

Troje pomembnih glasovanj smo tu omenili, seve zgolj zato, da pokažemo, kako se v državnem zboru dela! Tisti slovenski poslanci od Hribarja do Šušteršiča, od Gostinčarja do Štreklja, ki so ob volitvah lani v maju imeli vse polno lepih besedi za delavsko ljudstvo, so pri teh glasovanjih pokazali, da so v resnici nasprotniki ljudstva, ker mu ne privoščijo boljšega obstoja.

Slovensko ljudstvo! Premišluj o tem in — zavedi se!

Ciril in Metod — proti Husu.

Pri nas po Slovenskem se z vso vnemo častita tudi od takozvanih narodnih svobodomislecev slovanska brata „Ciril in Metod“. Zanimivo bo zato čuti, zakaj se je določil sploh praznik teh dveh „slovanskih blagovestnikov“. 6. julija vsakega leta slave Čehi spomin junaške mučeniške smrti velikega Čeha Mistra Jana Husa. Da bi pa to slavlje katoliška cerkev potisnila v ozadje, ker ji je Hus zelo neprijeten memento, postavila je na dan 5. julija praznik sv. Cirila in Metoda. Za zaslugo teh dveh se navaja, da sta upeljala v katoliško bogoslužje slovanski jezik. To je res, le, da ga nista upeljala iz ljubezni k slovanskemu jeziku, marveč, da bi s pomočjo slovanskega jezika pridobila Slovane, glavno Čehe, za katoliško cerkev. Ciril in Metod sta prišla z Grškega ter sta se šele naučila slovansko. — Hus pa je bil v vsakem oziru mož-velikan in reče se lahko: da je rimsko-katoliška cerkev na kostniškem koncilu (kjer je bil Hus obsojen na smrt; sežgalo se ga je na grmadi) stala napram Husu v istem razmerju kot židovska cerkev napram Kristusu, ko se ga je na križ pribilo. Husovo življensko geslo je bilo: „Išči resnico, poslušaj resnico, uči po resnici, ljubi resnico, drži se resnice, brani resnico do smrti.“ — Razume se zato čisto

lahko, da je klerikalcem slavlje takega moža neljubo, in da so ga zato poskusili zatemniti z dvema drugima, ki sta jim res povšeč... Odtod praznik sv. Cirila in Metoda 5. julija.

Iz samostana „Nazaret“.

V Lincu, 4. julija.

V mali občini, Stadl Paura, vre. Govori se, da so prišli v samostanu „Nazareth“ na velika poneverjenja. Praški samostan je obdolžil prednico Nazaretskega samostana sestro Valentino Feichtinger in pa pomožno učiteljico v samostanu Katarino Kolin, da sta poneverili 100.000 kron. Obdolžitev praškega samostana je sicer samanasebi precejšnja, vendar se ji pridružuje še druga, namreč, da je prednica Feichtinger poskušala ogoljufati tudi neko banko za 10.000 K na ime „trgovca Weissbocka“, ki pa — kakor se je izkazalo — nikoli ni bil trgovec, ampak le kočijaž v samostanu Nazaret.

Prednica Feichtingerjeva in Kolinova sta že v sušcu zapustili samostan ter se v Gorenji Haidi na južnem Češkem naselili. Na velikonočno nedeljo so Kolinovo aretirali, dočim je Feichtingerjeva, ki se je že preoblekla v civilno obleko, še prosta. Preiskava je v tiru.

Zanimivo je, da je bil samostan „Nazaret“ v hudem boju s socialno-demokratsko organizacijo v občini Stadl Paura. Samostan je vzdrževal „otroški vrt“ in „vzgojevališče“. Sedaj je seveda temu konec.

Mnogo revežev je posodilo svoje borne vinarje samostanu. Če bi se sedaj socialno-demokratska organizacija z vso energijo ne zavzela zanje — bili bi reveži ob svoje pristradane novce.

Ne bo odveč, če povemo, kako je „pobožna prednica Feichtingerjeva“ ozdobila šolski razred v samostanu: Z dvema omarama za obleke, z oltarjem, s kipcem sv. Antona, z mnogimi podobami svetnikov, z velikim križem, s sramotilno tablo, s častilno tablo, z velikim srcem, z Marijinim srcem, z Jezusovim srcem, s praškim jezuškom, s papeževo podobo — seve katedra, oziroma mize, kjer bi mogla učiteljica shraniti svoje stvari, v

šolski sobi ni bilo, tega si je učiteljica šele po dolgem boju priborila ...

Priporočamo slovenskim klerikalnim časopisom, naj raje pojasnijo takele reči svojim čitateljem, kakor pa, da se lažejo o „nekih socialnih demokratih, ki so se nekje v deveti deželi spopadli“ i. t. d. Doma naj pometajo, kjer imajo vse polno smeti in — blata!

III. zbor poljedelskega delavstva na Češkem.

Na Češkem so poljedelski delavci in mali kmetje, združeni v društvu, ki se imenuje „Říšský spolek zemědělců v Plzni“ (Državno društvo poljedelcev v Plzni). Ima 158 podružnic in 2929 rednih članov. Časopis „Zemědělec“ izhaja v 5000 izvodih. Razume se samoobsebi, da je ta organizacija poljedelcev socialistična in časopis tudi socialističen.

Na binkoštno praznike se je vršil v Kralupih nad Vltavo III. zbor poljedelskega delavstva. Na tem zboru so bile zastopane vse podružnice. Socialno-demokratsko poslansko zvezo je zastopal sodr. Biňovec, ki je za Kralupsko državni poslanec. Češko strokovno komisijo pa je zastopal sodr. Lustig.

Zanimivo je poročilo agitacijskega odbora. Iz njega je videti, kako nečuvno postopajo veleposestniki proti malemu kmetu in poljedelskemu delavcu. Delavci so morali prav mnogokrat stavkati, da so dosegli svoje opravičene zahteve. Na posestvu **sv. vitskega kapitelja** v Spalenem Poříču so gozdni delavci morali pet tednov stavkati, predno so dosegli to, kar so brezpogojno potrebovali za svoj obstoj. Blagoslovljeni Kristovi namestniki so se udali šele — sili. Istotako so se morali bojevati poljedelski in gozdni delavci na poljih in v gozdovih praškega nadškofa na Rožmitalskem. Na Rakovniškem so hmeljarski delavci stavkali tri tedne; dosegli so seve lepe vspehe. Organizacija proti organizaciji — o tem se je delavstvo pri vseh teh bojih prepričalo.

Mezdni boji so bili še v Toušeni, v Čelakovicih, v Hluboké, v Zakupeh in na Hořovickem. Povsod je šlo za delavce še dokaj dobro.

Veliko škodo napravlja češkemu poljedelskemu delavstvu ono z Ogrskega in iz Galicije. Iz teh krajev pride namreč proletarijat, ki nima pojma in ne zmisla za organizacijo, ter dela zato za veliko nižje cene kot domač češki delavec. Rodoljubni češki agrarci pa imajo seve raje gališke in slovaške siromake, ker jim delajo cenejše kot češki!

Agitacijski odbor je sklical 198 shodov, 2 javna tabora in 14 okrajnih konferenc.

III. zbor poljedelskega delavstva je med drugim odobril tudi enoglasno resolucijo, v kateri se protestira kar najbolj energično proti temu, da se tako nesramno zavlačuje izvršitev zakona, glede delavskega zavarovanja.

Kdaj pa se bo slovensko poljedelsko delavstvo toliko zavedlo, da se bo tudi organiziralo enako češkemu?

Z M E S.

Klerikalec obsojen zaradi častikraje. Urednik klerikalnega časnika „Kärntner Tagblatt“ v Celovcu je v svečanu letošnjega leta nesramno žalil na časti posl. sodruga Lukasa. Lukas ga je tožil. 23. junija so ga porotniki spoznali krivim in dobil je tri mesece zavora ter mora plačati vse sodne stroške! — Kako bi se n. pr. Gostinčarju godilo, ko bi prišel pred sodnijo? Za lumparije, ki jih prikriva s svojim imenom v „Naši Moči“, bi dobil brez dvombe 100 let zavora. Ali mož je — državni poslanec! Škandal!

Klerikalec — defraudant. Galerija klerikalnih imenitnikov se veča in veča. Časopisi so te dni prinesli vest, da je voditelj krščanskih socialistov v Černovicah v Bukovini, gospod Josip Schäfer, poneveril ogromno svoto sirotinskega denarja. Bil je namreč upravitelj rusinskega oddelka pri sirotinskem odseku černoviške sodnije.

Mož je bil govornik na najrazličnejših klerikalnih shodih, katere je začel z besedami: v imenu svetega duha vas pozdravljam ... Zlasti zadnji čas je priredil mnogo shodov proti Wahrmundu! **Taki so!** Razume se, da molče klerikalni listi o tem imenitniku. Zato pa raje zabavljajo nad socialisti.

Kraljeva ljubica. V l. 1879 se je tedanji španski kralj Alfonz XII. zaljubil v pevko Heleno Sanzovo. Podaril ji je lep grad, in Sanzova je kralju v nekaj letih povila dvoje sinov. Kralj Alfonz je nato umrl, ne da bi poskrbel za svoja nezakonita potomca. Sanzova pa je po advokatu Salmeronu naperila tožbo za alimente. Španski kraljevski dvor je tudi takoj brez obotavljanj naložil za oba otroka in Sanzovo toliko denarja v neko banko, da so le-ti dobivali 30.000 frankov letne rente. V l. 1905 pa je postal Alfonz Sanza polnoleten in hotel je vzdigniti pripadajoči mu kapital. Pokazalo se je pa, da je bankir poneveril ves denar. Zato se je Alfonz Sanza obrnil na kraljevski dvor, naj mu poneverjeno svoto izplača. Ali niso mu niti odgovorili. Sedaj skuša Sanza s pomočjo istega advokata, ki je zastopal mater, doseči svoje pravo. Na Španskem obstoji zakon, po katerem ima nezakonski sin kralja pravico do imena „vojvoda burbonski“ in na primerno letno apanažo ter še na šesti del očetovega premoženja. Sodnji bo Sanzov zastopnik predložil vse dopise in pisma, ki jih je kralj Alfonz pisal svoji ljubici, v dokaz, da je Alfonz Sanza res kraljev sin. To bo zopet pisanja po časopisih. Najbrže bo pri sodnji kraljevski dvor formalno zmagal, ali precej škandala bo užil ... Ljudstvo si pa lahko napravi sodbo o življenju kraljev „najbolj katoliške dežele španske“.

Jubilejska razstava v Pragi, ki se je otvorila meseca maja, bo trajala do oktobra. Pravijo, da ta razstava v vsakem pogledu prekaša vse dosedanje, ki so se že v Pragi priredile. Obiskovalci kar strmé nad velikanskim napredkom češke industrije. Tudi Slovencem bi bilo priporočati, da siogle-

dajo to razstavo. Seve to morejo le premožni, ker je vožnja in vse drugo precej drago?

Husove slavnosti. Prve dni meseca julija so slavili svobodomiselni Čehi povsod na najrazličnejše načine spomin na Mistra Jana Husa, ki je umrl na gromadi za svoje prepričanje. — Tudi češki socialni demokratje so priredili več predavanj o pomenu Jana Husa. Časopisi pa so prinesli poučne članke, kjer so pojasnjevali zmisel in pomen slavljenja.

Na Češkem se delavska telovadna društva prav lepo razvijajo. Razume se, da gre Praga v tem pogledu na čelu. 5. julija se je v Pragi na Letni vršila javna telovadba delavskih telovadnih društev, katere se je udeležilo več tisoč. Torej tudi v tem pogledu dosegajo češki socialni demokratje krasne vspehe.

Zveza poljedelskih in gozdnih delavcev v Avstriji, ki ima sedež v Jablanci na Češkem, je začela začetkom tekočega meseca izdajati svoj lastni list z imenom „Landbote“, ki bo začasno izhajal po enkrat na mesec.

Kdo je prijatelj delavstva, kdo njegov sovražnik?! Kakor znano, je želja zavednega delavstva v Avstriji, da bi popolnoma odpadel nedeljski in večerni pouk obrtniških vajencev. Ako 15—16 letni dečko cel dan trdo v delavnici dela, ni zvečer prav nič sposoben za vsprejemanje raznih nauk v večerni šoli. Pa tudi v nedeljo je tak dečko rad prost, če nima v tednu nobene proste ure. Zato so socialno-demokratski poslanci (posl. Seitz in sodr.) vložili v državnem zboru predlog, „naj vlada zato poskrbi, da bodo vsi deželni zbori letošnje jesen dobili načrte predlog, tičočih se reforme obrtnih nadaljevalnih šol, ki bodo določili popolno odpravo večernega in nedeljskega pouka ter uvedbo pouka v obrtno-nadaljevalnih šolah podnevi ob navadnih delavnikih“. 26. junija se je vršilo o tem predlogu poimen-sko glasovanje. 305 poslancev je glasovalo proti, za pa le 93. Med temi 305 poslanci so seveda klerikalci in nacionalci vseh narodnostij. Klerikalna in nacionalna gospo

noče dopustiti, da bi se delavska mladina res kaj naučila. In ti ljudje se še prilizujejo delavstvu, da so njegovi prijatelji?!

Mladinska organizacija. Delavska mladina se organizira po vseh deželah. Lepe mladinske organizacije so tudi v Avstriji, in sicer med Nemci, ki imajo že krasno se razvijajočo „zvezo mladinskih delavcev“ s časopisom „Der Jugendliche Arbeiter“, ter med Čehi, katerih mladeniška organizacija obstoji iz takozvanih mladinskih odborov in pa iz delavskih telovadnih društev. Češki mladinski list „Zbornik mladeže socialne demokratičke“ je zelo razširjen in seve tudi prav dobro urejen! — Kaj pa pri nas?

O delavskih šolah. Zborovanje strokovnih organizacij romanskega dela Svíce, ki se je vršil v Yverdonu, se je obširno pečal z vprašanjem delavskih šol. Prvo delavsko šolo so ustanovili v Kataloniji (Španiji) delavci za svoje otroke; ta šola je povzbudila sodr. Fereira, da je uredil svojo „moderno šolo“. Najnovejša delavska šola pa je ustanovljena v Buenos Aires v juž. Ameriki. Delavske šole za delavce so jako potrebne, ker je kapitalistična država usuznjila sedanjo šolo v svoje svrhe.

Ogromno obiskan ljudski shod za starostno zavarovanje se je vršil dne 23. junija na Dunaju. Predsedoval mu je drž. poslanec Widholz, govorili pa so poslanci sodr. dr. Adler, Eldersch, Seliger, Černy, Abram, Hudec, Freundlich, Hybeš, Muchič, Vityck in Avancini. Poslanec sodr. Beer pa je predložil resolucijo, ki se energično izreka za uvedbo starostnega zavarovanja. Resolucija je bila enoglasno sprejeta. — Zborovalcev pravijo, da je bilo mnogo nad 25.000.

Človekoljubje klerikalcev! Dunajska občina, ki jo absolutistično vlada dr. Lueger, boče v morskem zdravilišču San Pelagio — zgraditi za 190.000 krón veliko cerkev. V San Pelagiju pa bi bila vendar prva potreba, da se zgradi bolnišnica! Ali za klerikalce je cerkev poglavnejša celo v zdravilišču kot — bolnišnica. Umevno je zato, da je tam, kjer vladajo klerikalci, vedno silno pomanjkanje bolnišnic. Na

Dunaju kriči bolnišnični škandal res do neba!

Predrznost klerikalcev v Trstu. Tržaška „Edinost“ piše, da začenjajo tržaški klerikalci bojkotirati knjigarno g. I. Gorenjca v Trstu zato — ker prodaja Wahrmondovo brošuro. „Edinost“ dokazuje ob tej priložnosti, da prodaja I. Gorenjec to brošuro le zato, ker je trgovec. Smešno je pač tako dokazovanje, ko morajo gospodje okrog „Edinosti“ vedeti, da klerikalci izkušajo s tem edino — svobodomiselnost tržaških naprednjakov, češ, bomo videli, ali se nas boje ali ne... Proti klerikalcem velja le brezobzirni boj!

Wahrmondovo brošuro prav toplo priporočamo, naj si jo vsakdo omisli in dobro prečita. Stane le 70 vin. Dobi se po vseh knjigarnah, le v „katoliških“ ne!

Dunajska občina je prekoračila proračun za l. 1907 za pol milijona kron, glavno za veselice in slavnostne priredbe. Tako je klerikalno gospodarstvo!

Geßmannovo ministrstvo je 8. julija vendar započelo svoje delovanje. Razdeljeno je na 4 sekcije in 26 departmentov. Sekcije so takšne: I. Administrative reči, stavbe, stanovanjske reči, uprava državnih poslopij, razstave in skrb za obisk tujcev. II. Tehnične reči. III. Rudarstvo. IV. Podpora obrtniki. — Dolgo je trajalo, ali končno se je vendar začelo. Zanimiv je način, kako se imenuje uradnike v to ministrstvo. N. pr.: brat nemškega poslanca Pergelta Franc Pergelt je bil dosedaj namestnik višjega drž. pravdnika, Geßmann ga je pa imenoval najpoprej za ministrskega tajnika, nato pa takoj za sekcijskega svetnika... Prav po krščansko-socialno

Volitev ameriškega prezidenta. 7. julija se je sešel v Denveru (drž. Kolorado) narodni konvent demokratične stranke. Stoji iz 1008 delegatov. Odločilo se bo na tem konventu, kdo bo za demokrate kandidiral na prezidentsko mesto.

Vlomilec Wascynski obsojen. V Lvovu v Galiciji je te dni končala sodna obravnava proti znanemu vlomilcu in tatu Wascynskemu, ki je na sveti večer lanskega leta v

Pragi ubil jetniškega paznika Kautskega, je dobil deset let ječe, njegovi tovariši pa: Adamski 8 let, Michalski 3 leta, Uscienski 5 let, Gottwald in Kastrn po eno leto, Warnoch, Knobloch in Titel po 2 leti. — Pri tem omenjamo, da je Lvovska sodnija obsodila par dni popreje dijaka Sicynskega, ki je umoril dež. predsednika gališkega, na smrt na vešalih...

Na Angleškem je drž. zbor sprejel z 390 glasovi proti 120 predlog, da se na Angleškem zakonito uveljavi osemurni delavnik. Pri tem omenjamo še, da so že poprej angleški rudarji imeli osemurni delavnik, ki so ga si pridobili vsled dela in moči svoje organizacije.

Občni zbor osrednje zveze konsumnih društev v Avstriji se je vršil 28. in 29. junija na Dunaju. Slovenske zadrage sta zastopala sodr. Mihael Čobal in Anton Kristan. 30. junija pa se je vršilo ustanovno zborovanje „Velenakupne družbe za avstrijska konsumna društva“, družbe z omejeno zavezo. Temeljni kapital tvori pol milijona kron! — Za poslovodji sta se izbrala sodr. dr. Beno Karpeles in Quirin Kokrda. V nadzorstvu je poleg osmih tovarišev tudi za Slovence sodr. Anton Kristan, načelnik Delavske tiskovne družbe v Ljubljani. — Tvrdba „Velenakupna družba za avstrijska konsumna društva, družba z omejeno zavezo,“ se bo tudi slovensko protokolirala. To bo najbrže prva družba, ki se bo na Dunaju slovensko protokolirala.

V „Delavsko tiskovno družbo v Ljubljani“ pristopi lahko vsak zavedni delavec. Pristopnina znaša 1 krono, delež 25 kron. Pristop se naznanja v pisarni v Ljubljani.

Bojkot pivu!

Pivo se ne sme piti, če ni vrček po 20 vin. To bodi sedaj parola. Poleg tega pa še: poln vrček, ne pa z generalsko porto. Pivopivci, pazite na to!

Koslerjevo pivo pa je poleg tega od delavstva bojkotirano radi protidelavskega počenjanja lastnika Koslerjeve pivovarne.

Iz ljubljanske okolice.

„Naprej!“ Delavci po ljubljanski okolici, razširimo naš „Naprej!“, kjerkoli moremo. V vsaki delavski družini naj se naš častnik bere, vsak delavec bodi naročnik „Napreja!“

Konsumno društvo za Ljubljano in okolico smo ustanovili. Na delo tedaj! Na Glincah se je priglasiti pri sodr. Budi, Franku, Šestaku, M. Velkavruhu in Slamnjaku. Pristopnina znaša eno krono, delež 20 kron. — Na delo! Resnobni so dnovi.

Shod proti draginji bo v torek, 21. t. m. zvečer na vrtu „Narodnega doma“. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

Manifestacijski shod železničarjev bo 2. avgusta dopoldne v Ljubljani v Narodnem domu: „Zahteve železničarjev“. Začetek shoda ob 10. uri dopoldne.

Veselica železničarjev, „Porciunkula v Spodnji Šiški“ po imenu, bo dne 2. avgusta popoldne in zvečer na vrtu „Narodnega doma“ v Ljubljani. Začetek ob 3. uri popoldne. — Vsi se vabijo, da posetijo to znamenito zabavo. Vstopnice v predprodaji po 30 vin, pri blagajni po 40 vin. za osebo.

Kaj je iskal škof na lgu? Krstno nedeljo je doletela izžanske kmete velika čast, imeli so po dolgem odmoru priliko, gledati svojega škofa iz obličja v obličje. Župnik dr. Mauring pa baje ni bil nič kaj vesel. Razni viri pripovedujejo, da so ljudje nekega dne čuli iz farovža strašno vpitje, božji namestnik Mauring pa da je s pestmi obdelaval služkinjo. To je naposled zvedel tudi škof, ki se je končno vendar odločil, da preišče razmere v tem čudnem farovžu. Da bi pa preiskava ne napravila „javnega pohujšanja“, se je vse napravilo tako, kakor da prihaja radi Marijine družbe, ki je ta dan priredila veliko pobožnost. Izžanci pa niso neumni in so kmalu uganili vzrok škofovega prihoda. Toda trmoglav kakor je, škof ne bo napravil ničesar, marveč bo ostalo vse pri starem, Izžanci pa bodo lahko še naprej pazili na svoje žene. Čudno, da o škofovem potovanju „Slovenec“ ni črnil besedice, ko sicer prinaša cele članke, če le kihne. Morda nam bo pojasnil izžansko zadevo.

Iz Tržiča.

„Suša je suša, kaj bo, kaj bo, gotova lakota nam preti, pa ne samo nam, ampak tudi živini.“ Tako je splošno govorjenje povsod. Pa nikar ne mislite, da bo suša škodovala vsem, tega pa ne! Suša polni n. pr. mesarjem kaj hitro žepe, živino kupujejo po nizki ceni, meso pa prodajajo kar po stari navadi. Dne 12. t. m. je vprašal neki kmet mesarja Jožkota, kako ceno imajo teleta, on bi eno prodal. Jožko mu odgovori: „Od 26 do 28 vin.“ Kmet pa je na to zastokal: „Tako poceni, jojmene, meso pa je še vedno tako drago kot poprej“. Mesar je na to nekaj zamrmral in hitro odšel, kajti mislil si je: res je to, ali zdaj si delamo tudi denar. Kaj bi ne žel, ko je žito zrelo! Kdo pa je kriv draginje? Suša! O, kaj še, krivi so le oni, ki bi lahko zapovedali, da mora biti bolj poceni, pa nočejo. In zakaj nočejo? Zato, ker sami jedo najlepše meso prav poceni. Delavci pa morajo s pičlim zaslužkom plačevati najslabše meso prav drago. Ali je to pravica? O, kaj še! Kje se bo neki vzela, ker je že davno umrla. Pa ne odirajo samo mesarji, ampak tudi krčmarji. Ko je pivo odnehalo od svoje povišane cene, in se toči zopet po 20 vin., pa ti natararica pri- nese napol prazen vrček. Ali bi ne bilo bolje, kar čisto opustiti to pijačo? — Ko je pri nas 12. t. m. v gostilni pri P. vprašal nekdo, zakaj da je tako slaba mera, rekla je natararica: saj je samo po 20 v! — Kdo trpi škodo? Delavec! Na delavca se vse skoplje, mezda je pičla, draginja velika, kamor se obrne, povsod ga tlačijo in pritiskajo. Zato pa si mora pomagati delavec sam potom organizacije. Pa o tem drugič kaj več!

Delavci! Stran vrzite meščansko časopisje, naročajte in širite le delavski tisk. Glasila delavcev so: „Rdeči Prapor“, „Naprej!“, „Delavski List“, „Tobačni delavec“ in „Železničar“. Te liste brati in širiti, je dolžnost delavcev!

Iz idrijskega okraja.

Za praznovanje sv. Ahacija v Idriji je naše slav. rudniško oskrbnništvo pri Josefi-Schachtu porabilo precej stotakov, dekoriralo se je celih 14 dni popreje, pripravljalo se je rakete, ki so se spuščale v zrak, plačali so godbo, ki je igrala rudniški in mestni gospodi; prostor za goste je bil ločen, za nižje posebej ter višje posebej, kar so naši delavci že naprej vedeli, ter se tudi zato niso odzvali sladkim besedam g. oskrbnika Penka, ki je hotel pridobiti rudarje za uniformo. Rudarji so dobro vedeli, da se bode vse to plačalo iz njih žepov, kar se je tudi takoj prvi mesec pokazalo. G. Penko je namreč po svojih paznikih pritiskal rudarje, naj hitro vozijo šuto od Schachta, češ, to se mudi, tukaj bode slavnost, plačal bom dobro in glej, še isti mesec je slavno rudniško oskrbnništvo odtrgalo po 11 vinarjev pri vsakem vozičku (hundu) pri Josefi fidernost. To pa je naše mlajše rudarje razkačilo, da so takoj na 9. t. m. sklicali shod, na katerem so sprejeli kratko ali primerno resolucijo, ki se glasi:

Javni shod rudarjev IV. razreda a in b, ki se je vršil dne 9. t. m. v prostorih rudarskega društva v Idriji, je sklenil sledeče:

1. Rudarji gori omenjenega razreda protestirajo proti temu, da se namerava pri Josefi-Schachtu voznikom pri fidernosti tiakord znižati. Rudarji vedo, da dosedanji akord v današnjih draginskih razmerah ni prevelik, pač pa je za zimski čas celo premajhen, ker polnenje in praznjenje vozov pri uvažanju perga zelo otežkoča; dalje je upoštevati to, da morajo pri prevažanju perga biti po največkrat pri enem vozu (hundu) trije rudarji.

2. Zborujoči rudarji zahtevajo, da ostanejo pri vseh šahtih ravnoiste akordne tabele kakor so bile do 1. julija t. l. v veljavi.

3. Rudarji zahtevajo, da se tam, kjer delajo rudarji iz več razredov skupaj plačuje vse enako po odmeri najvišjega razreda kakor določa službeni red.

4. Rudarji teh razredov naj se menjajo vsak mesec k drugemu delu.

5. Rudarji zahtevajo, da krajevni delavski odbor rudarske zadruga takoj po svoji seji predloži to resolucijo rudniškemu ravnateljstvu, ter takoj obvesti predsedstvo tega shoda o odgovoru rudniškega ravnateljstva.

Suša v Idriji je reklama našim klerikalcem, pobirali so menda denar za maše in procesije celi teden. Procesija in maše bi se imele vršiti v nedeljo, 5. t. m., ali glej, Bog se je zbal klerikalnih demonstrantov, in deževati je pričelo že v soboto, 4. t. m. in kaj storiti sedaj? Prišedši od Didiča, pravi dekan Arko, namesto jutri k fari za dež, povabimo ljudi, da gremo v pondeljek k sv. Antonu se zahvalit, da nas je Bog prej uslišal. In res šlo je v pondeljek nekaj penzionistov in žensk iz mesta in okolice k sv. Antonu na hrib. Pametni ljudje pa pravijo, da ne bodo odzdaj zana-prej nič več plačevali, da bi klerikalci močili svojo sušo z ljudskim denarjem; klerikalcem pa boče delo olajšano, da se jim še zahvalit ne bo več treba hoditi. Kdor zna, pa zna.

Čudno navado ima naš sodni pristav g. Potočnik. Povabi namreč večkrat h kaki obravnavi priče, ki čakajo zunaj: kdaj se jih pokliče, ali med tem čakanjem se stranke poravnajo, in pričam se naznani: ste že opravili, le pojdite. Ako pa se povabljenega priča oglasi za pričnino, zamudo časa ali pot, pravi gosp. pristav: kaj pa hočete zato od mene, oglasite se pri onemu, ki Vas je predlagal, jaz ne dam nič. Osrmočen odide človek iz sobe pravice. Na tako postopanje omenimo le to, da ljudje nimajo časa postopati po sodnih čakalnicah, da se nazadnje žnjimi še neuljudno postopa. Ako zakon zahteva, da se moramo odzvati poklicu, potem tudi daje pravico zahtevati pričnino in isto se mora tudi dati. Za danes zadostuje naj to, drugič bomo poiskali drugo pot, da naučimo g. Potočnika manire.

Diskusija v Idriji bo 18. t. m. Predaval bo sodr. Anton Kristan. Začetek točno ob 9. uri zvečer.

Javni shod proti podraženju živil bo 19. t. m. v pivarni pri „Črnem orlu“ v Idriji. Poročal bo sodr. Anton Kristan. Vabijo se vsi, da se udeleže tega shoda. Kot druga točka bodo rudarske razmere. Poročali bodo delegatje rudarske zadruga. — Dolžnost vsakega rudarja je, da se udeleži tega shoda. Na delo, na agitacijo!

Pivo se mora tudi v Idriji bojkotirati. Tudi idrijski pivopivci se morajo postaviti na stran tistih, ki „štrajkajo“. Pivo mora biti po starih cenah, drugače se ga pilo ne bo.

„Slovenec“ od 11. t. m. je v zadregi. Rad bi nekaj napisal, pa mu ni šlo. Seve je že tako: na naše trditve se ne more dobro odgovoriti, ker imamo za vse dokaze. Pisati o špehu, to je preneumno. Če hočete res kaj povedati: na dan, če kaj veste. Pavšalno sumničenje pada na vas, gg. klerikalci, nazaj!

O sodr. Ant. Kristanu bi klerikalci radi kaj pisali, pa ne vedo ničesar. Pravijo, da se je vedno nad njihovimi noticami jezil. No, no — oslarijam „Slovenca“, „Naše Moči“ in podobnih obskurnih listov se je sodr. A. Kristan le smejal in se jim še smeje, obenem seve pomiluje tiste indidije, ki jih zagrešujejo!

Iz delovanja društva za otroško varstvo in mladinsko skrb do 6. julija 1908. Doslej je bilo 42 slučajev in se je interveniralo 54 krat. Intervencija je bila: denarna podpora, obleka in obutev ter nadziranje. Za denarno podporo je bilo: 20 slučajev, v mesečnih zneskih od 2—5 K, mesečno se izda doslej nad 100 K. Obleka in obutev v 10 slučajih. Pod nadzorstvom, oziroma poizvedovanje v 13 slučajih.

Iz Trbovelj.

Shod. Dne 28. junija se je vršil lepo obiskani javni ljudski shod v Trbovljah na vrtu Jakoba Božiča proti podraženju živil vobče. Govorila sta sodrug Etbin Kristan iz Ljubljane in pa sodrug I. Sitar. Poslušalci so navdušeno odobraval go-vornikoma.

„**Lastni dom.**“ Pozivljajo se vsi sodruzi, ki se zanimajo za to podjetje, da se priglase za člane pri sodrugu Sitarju. Ustanovni občni zbor bo prvo nedeljo v avgustu.

„**Naprej!**“ Priporočamo vsem rudarjem, da se naroče na naš list „Naprej!“ Prva številka se je zelo priljubila. Na delo sedaj, da se bo list res tako razširil, kot je to treba v Trbovljah. Tudi „Rdeči Prapor“ priporočamo prav toplo vsem tovarišem.

Sodrug Ignac Sitar je bil dne 5. julija izvoljen v razsodišče bratovskih skladnic za Spodnje Štajersko. V razsodišču sta tudi še sodrug Ignac Vrabčič iz Storov in sodrug Ivan Hauptman iz Trbovelj. Sedež razsodišča je v Celju. — Pripomnimo le še, da so volitve v razsodišče jako važna reč. Voljeni morejo biti tudi nerudarji, kar ravno kaže slučaj sodr. Sitarja.

Občni zbor okrajne bolniške blagajne za okraj Laško, kamor pripadajo tudi Trbovlje, se je vršil 20. junija v Laškem. Bili so vsi navzoči delegati. Na predlog del. Ign. Sitarja se je sklenilo z večino glasov, da se skliče tekom 6 tednov nov občni zbor, ki bo obravnaval izpremembo pravil, glavno § 1, ki naj se od sedaj zanaprej glasi tako: „sedež bolniške blagajne za okraj Laško je v Trbovljah“. — Če se bo to izpremenilo, potem bomo imeli bolniško blagajno v Trbovljah.

Nesreča v tunelu. Za premogokopno industrijsko železnico se vrta tukaj tunel, pri čemur je v rabi strojni električni sveder. Delavci pri gradnji tunela morajo stati pol metra globoko v vodi, električni tok je pa premalo izoliran in tako se je zgodilo, da je v torek tok ubil delavca sodruga Miho Hartla, tri druge delavce je pa omamil, da so prišli v največjo nevarnost. Dasiravno mora vsak izvedenec vedeti, da je taka nesreča vsak hip mogoča, vendar ni podjetje poskrbelo za potrebne varstvene naprave. Kriv pa bode najbrže zopet — mrlič. Dokler ni smrti, ne pozna gospoda nevarnosti. Razume se, da je ta nesreča in neodpustno varčenje, ki jo je povzročilo, močno razburilo duhove v Trbovljah.

Občno kons. društvo naše prav lepo napreduje. Vendar bi bilo želeti, da bi se vsi Trboveljci oklenili našega konsuma, ker le ta je delavski zavod. Delavec k delavcu — to bodi naše geslo, Trboveljčani!

Rudarji! V organizacijo rudarjev, ki je edina „Unija rudarjev avstrijskih“, naj pristopi vsak zavedni delavec našega premogokopa. Pristopnina znaša eno krono, tedenski donesek I. razreda 30 vin., II. razreda pa 15 vin. — Edina zaščitnica delavskega ljudstva je dobra organizacija.

Iz Zagorja.

Shod bo v Zagorju v nedeljo, dne 19. julija 1908 ob 3. uri popoldne.

Kotredež pri Zagorju. Iz Kotredeža se nam piše, da so prinesli dne 1. julija domov iz rogov trboveljske družbe dva rudarja popolnoma brez zavesti, ker se nahaja v rovih tako nezdrav zrak. Prikopali so namreč že do votlin, v katerih so kopali že pred sto leti. Premogokopno polje v Kotredežu bo za rudarje precej nevarno. Sedaj so napeljali lesene cevi, po katerih odhaja slab zrak. Priporočamo sl. premogokopni družbi, da stori vse korake, da bodo rudarji zavarovani pred nezgodami. Po kakšni nesreči bo že prepozno. Torej!

Ustanovitev požarne brambe. V nedeljo, dne 5. jul., se je ustanovila v Zagorju požarna bramba. K temu prostovoljnemu društvu je pristopilo takoj 54 članov. Na predlog sodr. M. Čobala se je izvolilo v odbor sledeče gg.: Franca Kozjaka, Josipa Birolla, Ferd. Polšeka, Janka Levstika, Martina Repovša, Antona Ulleta, Josipa Rancingerja, Mihaela Čepina. Gospod kaplan Jernejče pa je tudi tukaj vteknil svoj nos, seveda brez vspeha. Bil bi menda rad načelnik „s svitlo čelado“.

Kako se pri nas ravna z revežem v življenju in po njegovi smrti? 2. julija je umrl v Zagorju hlapec, po imenu Franc Roglič, doma iz Kanderž, star 45 let. Našli so ga v hlevu mrtvega. Zdravnik je konstatiral, da ga je zadela kapa. Poročajoč o tem moramo pripomniti: da je vendar precej sramotno, da imajo hlapci svoje spalnice v

skrajno nezdravih hlevih. Naši gospodarji morajo že priti do spoznanja, da potrebuje tudi hlapec poštene postelje. Dalje je vredno povedati, kako se je tega reveža pokopalo. Če umrje v Zagorju bogatin, ga spremljajo vsi trije duhovniki, zvonijo mu vsi zvonovi — pri pogrebu tega reveža se je pa naša slavna cerkvena gosposka brnila zvoniti, sevé cvenka ni bilo. Manjkalo tudi ni veliko, pa bi še cerkveno pokopan ne bil, dasi je bil pokojnik reden ud „edinozveličavne cerkve“.

Ošabni klerikalci. Klerikalec Dežman, strojevodja, zabavlja vedno zoper „socialno-demokratske voditelje“, češ, kakšni lumpi da so. Pozivljamo ga s tem, naj samo enega z imenom navede, da ga bomo potem lahko prijeli za jezik. Dežman, ali veš, kako je bilo, ko si bil odpuščen iz službe radi konflikta z gosp. Uzsesanikom? Takrat si prišel k socialnim demokratom, naj ti popomagajo, in si jih prosil, da bi se pisalo v „Arbeiterwille“ zoper Uzsesanika? Takrat niso bili lumpi, kajne? Dežman, Dežman, ne hodi preveč na solnce, da se ti ne bode začelo maslo topiti na glavi.

Draginja. Vse je dražje, mleko hočejo tudi podražiti, meso je po 1.20 K kg, akoravno je cena živini padla. Mesarji ne gredo s ceno doli. Treba bo, da delavstvo vzdigne svoj glas in naredi tej draginji konec. Misliti bomo morali na pomoč, ki nam bo pomagala in mesarje pameti naučila.

Z Jesenic.

Klerikalci sedaj zmerjajo ravnatelja Fausta z Bistrice, češ, da je tak in tak. Grafenauer, koroški klerikalni poslanec, objavlja na Fausta naslovljeno pismo, v katerem mu očita, da je Faust zatajil svoje obljube. Vse mogoče. Vendar eno je gotovo: Grafenauer je storil napako, ker se je sam brez delavcev pogajal s Faustom. Iz tega se vidi, da klerikalcem niso bili delavci veliko mar! Delavci pa so se lahko prepričali, da se morajo vse drugače organizirati, če hočejo kaj doseči.

Vse zavedne delavce v tovarni pozivljamo, naj se priklopijo kovinarski organizaciji, da se bomo mogli pravilno in dobro potegovati za skupne delavske koristi.

Iz Kočevja.

Nesreča. V torek, dne 7. t. m., je pobilo rudarja Kropfa Franca, ko je vozove porival na šalo. Sploh je prepovedano posameznika pustiti pri tem delu, na kar se pa rudarski inženirji ne ozirajo.

Istotako je v rudniku vse zanemarjeno in se snaži samo, kadar se rudnik od strani rudniškega urada inspicira. Treba bi bilo, da bi se rudniška oblast bolj zanimala za zanemarjeni rudnik v Kočevju.

Podružnica Kočevje Unija rudarjev se dosti dobro razvija. Vendar bi bilo želeto, da bi se naši rudarji še bolj zanimali za svojo organizacijo, saj je organizacija edina, ki delavcu pomaga.

Proti draginji.

Gostilničarska zadruga ljubljanska je vzbudila ljubljansko prebivalstvo. Atentat ima dobre posledice. V Ljubljani in okolici so že začeli razmišljati o sebi in svojem težavnem položaju. 11., 12. ter 14. se je vršilo več shodov, katerih sklepi so tako eminentne važnosti, da jih moramo bolj obširno razložiti svojim čitateljem.

Shodi tobačnih delavcev in delavk dne 11. t. m. pri Kroni (v Gradišču), kovinarjev dne 12. t. m. pri Perlesu in železničarjev (južne železnice) pri Štajercu dne 14. t. m. so razpravljali o draginji. Po temeljitem pretresu položaja se je soglasno sprejela na vseh teh shodih bistveno sledeča resolucija:

„Ozira se na dejstvo, da se živila ne prestando podražujejo, pozivljajo na shodu zbrani delavci sl. občinski svet ljubljanski, naj preštudira cene mesa, kruha, vina, piva in poljskih pridelkov, ki se dovažajo na trg ter naj dogovorno s pristojnimi oblastmi določi od časa do časa za vse prodajalce obvezaven maksimalni tarif. Ako bi to ne

bilo iz kakršnihkoli ozirov mogoče, poseže naj obč. svet k lastni produkciji in naj ustanovi lastno mestno mesnico, mestno pekarno, mestni mlin in mestno pivovarno, kakor imajo vse to že druga večja mesta.

Na teh shodih se je delavstvo tudi izreklo za ustanovitev lastne konsumne zadruge.

V nedeljo, 12. t. m., ob 1/2 11 uri se je vršil shod železničarjev državne železnice v Spodnji Šiški, ki je temeljito razpravljal o boju proti draginji in o ustanovitvi „živilskega magazina“ (Lebensmittelmagazin). Skoraj soglasno se je pa shod izrekel za lastno konsumno zadruge, v katero se naj združijo vsi razumni konsumentje iz Ljubljane in okolice.

V nedeljo, 12. t. m., popoldne pa se je vršil že večji shod konsumentov, glavno seve — iz delavskih vrst, na Glincah v gostilniških prostorih g. Korošca, ki je pretresuje draginjo soglasno sklenil ustanoviti konsumno zadruge, odobril dalje tudi že predložena pravila zadruge, ki naj nosi ime: „Konsumno društvo za Ljubljano in okolico“ s sedežem v Ljubljani ter izvolil v prvo načelstvo, katerega dolžnost je pravila zadruge registrovati, sodr. Antona Kristana, I. Šestaka, Josipa Budo, Josipa Petriča in Ivana Mlinarja.

Proti draginji se je — kakor videti — postavilo ljubljansko prebivalstvo z vso odločnostjo. Pozvalo se je magistrat, da ta ukrene, kar je potrebno, da tudi ta varuje primerno interese konsumentov — poleg tega pa se je ustanovilo še samopomočno organizacijo.

Na vseh teh shodih je poročal strokovni tajnik, sodr. Anton Kristan.

Mi se veselimo tega lepega gibanja — bil je že tudi zadnji čas! Prepričani smo, da bo začeto delo doseglo najlepše vspehe. Na delavstvu, kakor tudi na drugih konsumentih je sedaj, da store svojo dolžnost.

Magistrat ljubljanskega mesta naj pa stopi iz dosedanje rezerve za tiste, ki so pomoči potrebni, in ki se imenujejo: ljubljanski konsumentje!

„Delavska tiskovna družba“

registrovana zadruge z omejeno zavezo je začela že delovati.

Uradije vsak dan v Ljubljani v hiši št. 20 na Dunajski cesti (proti kavarni Evropa).

Za člana pristopi lahko vsak zavedni delavec.

Kašelj.

Kdor trpi na kašlju, rabi naj povsod preizkuša o olajševajoče in zelo okusne

Kaiserjeve prsne karamele.

5120 notarsko overovljenih spričeval kaže uspehe pri kašlju, hripavosti, kataru in zažlepanosti.

Paketi po 20 in 40 vin. — Pravi so le z znamko „Tri jelke“. — Zaloga pri

Danielu Pircu, lekarnarju v Idriji.

Ceno in dobro.

3 pare čevljev za K 4-25.

Po nakupu velike množine čevljev se oddajo čevlji kratek čas po sramotno nizki ceni, 1 par moških in 1 par ženskih čevljev z nabitimi močnimi podplati, nadalje 1 par dekliških čevljev. Velikost po cm. Vsi 3 pari stanejo samo K 4-25. Razpošilja se po povzetju. Zamenja dovoljena. Ako blago ne ugaja, se denar vrne.

H. Wachtel, Krakov št. 5.

V življenju nikdar več 600 komadov — samo glđ. 1-95.

1 krasno pozlačena preciz. ura z verzičico s 3 letnim jamstvom, 1 moderna svilena kravata za gospode, 2 fina žepna robca, 1 prstan za gospode z imit. biserom, 1 elegantna broša (novost), 1 par gumbov z imit. briljanti, 1 žepno zrcalo, 1 denarnica, 1 par manšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vse double zlato s patentirano zapono, 1 album, 10 najlepših slik sveta, 3 šalji predmeti, velika veselost za stare in mlade, 1 nikelnasti tintnik, 20 važnih dopisovalnih predmetov in še 500 raznih predmetov, za dom neobhodno potrebnih. Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja, velja samo glđ. 1-95. Pošilja proti povzetju, ali če se denar naprej pošlje

**Dun. centralna razpošiljalnica
P. Lust, Krakov 463.**

Kar ne ugaja, se zamenja.

V prodajalni
„DELAVSKE TISKOVNE DRUŽBE“
 v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 20 (nasproti kavarne Evropa)

se dobe sledeče knjige in brošure:

H. Kirchsteiger: „Pod spovednim pečatom.“

I. knjiga 2 K 60 v., druga knjiga 2 K.

P. Mihalek: „Iz nižin življenja.“ Cena 1 K.

Abditus: „Občinski socializem.“ Cena 70 v.

A. Kristan: „Socializem.“ Cena 20 vin.

„Socialna demokracija in kmetiško ljudstvo.“ Cena 10 vin.

A. Kristan: „Zakaj smo socialisti.“ Cena 14 vin.

K. Marks in F. Engels: „Komunistični manifest.“ Cena 40 vin.

K. Kautsky: „Kdo uničuje proizvodnjo v malem?“ Cena 30 vin.

K. Kautsky: „Proletariat.“ Cena 30 vin.

„Kapitalistični razred.“ Cena 30 vin.

A. Kristan: „O konsumnih društvih.“ Cena 20 vin.

L. Wahrmund: „Katoliško svetovno naziranje in svobodna znanost.“ Cena 70 v.

S. Machar: „Magdalena.“ Cena 2 K.

„Program socialne demokracije.“ Cena 4 vin.

„Vun enako volilno pravico.“ Cena 4 vin.

„Zvišanje duhovniških plač.“ Cena 10 vin.

Kdor naroči več izvodov, :: dobi znaten popust. ::

Vsa pisma se naj naslavljaajo na

„Delavsko tiskovno družbo“ v Ljubljani

Dunajska cesta št. 20.

Ali čitate
„RDEČI PRAPOR“?

„Rdeči Prapor“ je osrednje glasilo jugoslovanske soc.-dem. stranke.

„Rdeči Prapor“ je najbolj pošteno pisan večkrat na teden izhajajoči slov. časnik.

„Rdeči Prapor“ je za zavednega delavca neobhodno potreben list.

„Rdeči Prapor“ izhaja dvakrat na teden, v sredo in soboto.

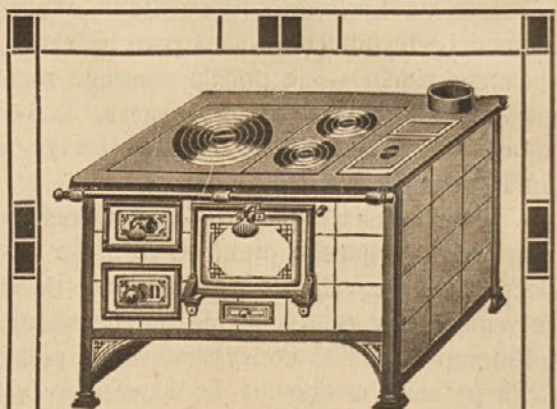
„Rdeči Prapor“ velja na leto 10 K 40 vin.

:: Vsak naj se naroči in naj bere ::

„Rdeči Prapor“

::: Naroča se na naslov: :::

„Rdeči Prapor“ v Ljubljani.

Štedilnike

priporoča

Valentin Lapajne

„pri Tinčetu“

v IDRIJI :: pred šolo.

